

Ole-Bjørn - Dikt

Du roper av din fulle kraft
forstå mitt språk og min tale

da svarer et ekko hult og tomt
han er jo en av de gale

Uro

Nå jager det videre, det ville tog
surring av stemmer i blodets språk

nå lider det igjen mot kveld og mørke
det banker hett og vilt

månen trer frem fra natten og ler
kort er livet, det smuldrer hen
om en stund eller to
er jeg ikke mer

Tungsinn

Mørkt er tungsinnet i meg
kvalen er stor

tåke råder i syd og i nord
angsten sildrer rundt hjertets røtter
høsten jager frem med kalde føtter

jeg ligger i årstidens gryte
solen er borte
er den en myte?

Jeg undrer meg over alle ting
døden seirer med høstens fyrste
håpet fortæres og løftet jeg gav
smuldres til intet på skjebnens hav
igjen er det mørkt der ute

Klokker

Sjelsettende for mennesket
som avgrunn av sår
tiden leger og gudene rår

med tidløse tegn skal du spille
så bøøy da ditt hode, du menneskebarn
med tid-tom pakt skal du gjøre

men alt det du sa, formådde å vite
ledet til intet i det jordlige rike

Til en venn

Nå min venn
deg gir jeg alt
mitt hjerteblod og sødme

å kvede om din kjærlyghet
får dagen til å rødme

Dagene mine

Alle de dager med gråt og gnissel
jamrer i vånde og glede

skal dagens lys besynge fra dypet der nede:
oh, du blinde vellyst
jeg lot meg forlede

Frykt

Det sitter i hver nerve
skrekk og gru gjør meg helt besatt
fra dypet det kommer og lammer meg en natt

denne gru vil meg helt forderve
det er disse år med ville ritt
som nå lar meg overvelde

Smerte

Det er denne smerte som jager blod
som river i sinnet uten stans

tragedien gror i dens skygge
lyst og nød, tronen som ruver
i liv og død

Fortid

Lengselen er der som tidens tann
den driver deg frem til det siste

den er som en mektig dommedagsbrann
og baner seg vei i ditt sinne

så skriker du vilt i mot tidens strøm
du vil så gjerne kunne favne det helt
og knuge det fast, disse stunder
av tåkedrømmer

Imot ondskap

Du skal ikke hugge i åpne sår
tiden taler, men gudene rår

din vrede er skyggen
som jager din lykke
og pisker ditt blod

du reiser i tid og rom
nå visner din attrå
og hatets glo

det som for deg var hellig og stort
nå brenner det heftig
nå svir det som tort

alt det du elsket og trodde på
er aske på bunnen i alt det grå